

Συναξάρι τοῦ Ὁσιομάρτυρος Ὁνούφριου τοῦ Νέου, τοῦ ἐν Χίῳ,

+ 4 Ἰανουαρίου.

Ὁ Ἅγιος Ὁνούφριος, πού κατά κόσμον ὀνομαζόταν Ματθαῖος, καταγόταν ἀπό τό Μεγάλο Τύρναβο καί ἐγεννήθηκε στό χωριό Κάμπροβα ἀπό εὐκατάστατους γονεῖς. Ὁ πατέρας του, ὀνομαζόμενος Δέτζιο, προσῆλθε ἀργότερα στό μοναχισμό καί ἔλαβε τό ὄνομα Δανιήλ. Ἡ μητέρα του ὀνομαζόταν Ἄννα. Σέ λικία ὀκτώ ἐτῶν ἦλθε σέ φιλονικία μέ τούς γονεῖς του, ἐπειδή τόν ἔδειραν γιά κάποια ἀταξία, καί τούς ἀπέειλησε ὅτι θά γίνει Τοῦρκος. Μέ μύριους κόπους κατόρθωσαν οἱ γονεῖς του νά ἀρπάξουν αὐτόν ἀπό τά χέρια τῶν Τούρκων, πρὸς ἀποφυγή τῆς περιτομῆς. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἀσπάσθηκε τό Μωαμεθανισμό, ἀλλά ἀργότερα μετανόησε γιά τήν ἀσεβή αὐτή πράξη. Γι᾿ αὐτό καί πῆγε στή μονή Χιλανδαρίου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὅπου καί ἐκάρη μοναχός, μετονομασθεῖς σέ Μανασσῆ. Στή συνέχεια ἐχειροτονήθηκε διάκονος καί ζοῦσε ἀσκητικό βίο. Ἐπιθυμώντας νά ἐπανορθώσει γιά τό προηγούμενο μέγα του ἀμάρτημα, αὐτό τῆς ἀλλαξοπιστίας, ἐπιζητοῦσε τό μαρτυρικό θάνατο ὑπέρ τοῦ Χριστοῦ. Ἀφοῦ ἦλθε στή Σκήτη τοῦ Τιμίου Προδρόμου, βρῆκε τόν πνευματικό Νικηφόρο καί τόν παρεκάλεσε νά τόν ἐτοιμάσει γιά τό μαρτύριο. Μετά τέσσερις μῆνες πνευματικῆς δοκιμασίας ἔγινε μεγαλόσχημος μοναχός καί ὀνομάσθηκε Ὁνούφριος. Στή συνέχεια, σέ λικία τριάντα δύο ἐτῶν, μετέβη, μέ συνοδίτη κάποιον Γρηγόριο πού

καταγόταν από τήν Πελοπόννησο, στή Χίο, όπου παρέμεινε ἑπτὰ μέρες μένηστεία καί προσευχή. Ἀμέσως μετά ἔλαβε λάδι ἀπό τίς κανδηλες τῶν Ἁγίων καί ἀφοῦ προσκύνησε σέ κάποιο ναό τά ἱερά λείψανα Ἁγίων καί Νεομαρτύρων, ἐνδύθηκε τά ἐνδύματα τῶν Ἀγαρηνῶν καί ἐξῆλθε στούς δρόμους ἐπιζητώντας τήν εὐκαιρία τοῦ μαρτυρίου. Ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν ὁμολόγησε τήν πίστη του καί ἐκήρυξε τόν Χριστό ὡς μόνο ἀληθινό Θεό. Τότε οἱ Τοῦρκοι τόν συνέλαβαν καί μετά ἀπό πολλά βασανιστήρια τοῦ ἀπέκοψαν τήν τιμία κεφαλή. Ἦταν τό ἔτος 1818, μέρα Παρασκευή καί ὥρα ἑνάτη. Τό ἱερό λείψανο τοῦ Μάρτυρος καί τό ματωμένο χῶμα τοῦ εὐλογημένου τόπου τοῦ μαρτυρίου του ἐρρίφθη ἀπό τούς Τούρκους στή θάλασσα.